

Arrest

nr. 197 979 van 15 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VERSTREPEN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de subclan Ajuraan (< Hawiye). U verklaart afkomstig te zijn van de stad Marka, gelegen in het gelijknamige district in de provincie Lower Shabelle.

U ging naar school in uw wijk Rusia. In 2012 begon uw leerkracht A. in de klas u en uw klasgenoten aan te moedigen zich aan te sluiten bij de gewapende groepering Al Shabaab. Ook op donderdag en vrijdag vertelde hij dit tegen jullie in de moskee. U weigerde steeds op zijn verzoek om lid van Al Shabaab te worden in te gaan en werd hierna door hem geslagen.

Op een dag werd u door uw leerkracht A. onder bedreiging met een wapen meegenomen naar het platteland waar u aan een boom werd vastgebonden en gebrandmerkt aan uw benen. Wanneer er een voorbijganger langskwam verdween hij. De voorbijganger bracht uw grootvader op de hoogte van waar u was en u werd door uw grootvader uit uw benarde situatie bevrijd. U werd voor uw opgelopen verwondingen verzorgd in het ziekenhuis. Hierna ging u niet meer naar buiten.

Na dit incident ging uw vader naar A. en hebben ze ruzie gemaakt.

Rond april 2012 werd u door uw grootmoeder naar uw moeder in Kenia gestuurd. Hier verbleef u in het vluchtelingenkamp Kakuma. Voordien had u uw moeder, die tijdens de burgeroorlog naar Kenia is gevlucht, nooit gezien. In 2013 is uw vader in Marka spoorloos verdwenen. Op een dag in 2014 zag u uw leerkracht A. in Kakuma. U kon zich nog op tijd voor hem verstoppen. Een tijdje later kwam u er A. opnieuw tegen. Deze keer zag hij u wel. Hij zei dat u moest sterven omdat u zijn bevel weigerde.

In november 2014 keerde u terug naar Marka omdat uw grootvader ziek was. U ging niet naar buiten. Wanneer u daar was werd uw grootvader meegenomen en een tijdje vastgehouden voor een onbekende reden. Wanneer uw grootvader nog werd vastgehouden bent u één keer naar buiten gegaan om naar de moskee te gaan. Wanneer u de moskee verliet werd u in elkaar geslagen door jongeren. Ze zeiden u dat u koppig was en niet wilde luisteren.

In maart 2015 verliet u met behulp van een smokkelaar Somalië en ging u per auto naar Kenia. In Kenia nam u het vliegtuig via Dubai naar België. Voor deze reis gebruikte u een paspoort dat op naam stond van ene "Abdi Hassan".

Op 5 mei 2015 diende u in België uw eerste asielaanvraag in. Die dag was tevens de eerste keer dat u vernam dat u in België was. Op 26 januari 2016 deed u zelf afstand van uw asielaanvraag omdat het resultaat van het leeftijdsonderzoek u niet beviel. U verklaart dat u geboren bent op 25 december 1999 en bijgevolg minderjarig bent, terwijl na het onderzoek uw geboortedatum werd vastgesteld op 22 januari 1998. Bijgevolg bent u meerderjarig.

Op 18 februari 2016 diende u uw tweede en huidige asielaanvraag in.

In geval van een eventuele terugkeer naar Marka, Somalië vreest u uw leerkracht A. en de jongeren die lid zijn van Al Shabaab. Ook haalt u aan dat uw grootvader intussen is overleden waardoor u niet weet met wie u er zou moeten leven.

U legt volgende documenten neer: een kopie van een Somalische geboorteakte op uw naam, een ontvangstbewijs van de FOD Justitie, een attest van een Belgische psycholoog dd. 10.02.2016, een attest van een Belgische arts dd. 21.09.2016, een internetartikel dd. 04.10.2011 betreffende Somalië en Al Shabaab, een internetartikel dd. 30.08.2016 over een aanval door Al Shabaab in Mogadishu, een internetartikel dd. 06.02.2016 over de bevrijding van Marka van Al Shabaab en vier e-mails van uw Belgische advocaat dd. 28.09.2016, 04.10.2016, 05.10.2016 en 10.10.2016 met hierin drie keer dezelfde lijst met vragen en antwoorden.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde

verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu moet worden vastgesteld dat u stelt dat u, wanneer u niet naar school ging, aan de door Al Shabaab gecontroleerde kust ging **voetballen** (CGVS, p. 11). U verklaart dat u en uw vrienden konden voetballen in een t-shirt met korte mouwen en in een korte broek zonder problemen te kennen met Al Shabaab (CGVS, p. 11). Ook heeft u nooit gehoord dat er kleren waren waarmee men van Al Shabaab niet mocht voetballen (CGVS, p. 11). Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat in gebieden waar Al Shabaab de controle heeft men van Al Shabaab moet voetballen met kledij die minimum de knieën en ellebogen bedekken (zie administratief dossier). Het is zeer vreemd dat uw verklaringen hieromtrent haaks staan op de objectief beschikbare informatie. Bovenstaande vaststellingen zijn zwaarwichtig aangezien u zelf geregeld zou hebben gevoetbald in Marka, een gebied dat toen onder controle was door Al Shabaab (zie administratief dossier). In dit verband dient tevens vastgesteld te worden dat u wel in algemene termen stelt dat Al Shabaab voornamelijk strenge kledingvoorschriften oplegde (CGVS, p. 6), maar dat u dit vervolgens niet kan betrekken op uw eigen leefwereld, waardoor deze (beperkte) kennis ingestudeerd overkomt.

Ook bent u niet goed op de hoogte van het **clanconflict** dat er in Marka heerst. U weet weliswaar dat het een conflict betreft tussen de Biomaal, een subclan van de Dir, en Hawiye (CGVS, p. 6 & 8). Doch u weet niet met welke subclan van Hawiye de Biomaal een bloederig conflict heeft (CGVS, p. 6). Na enig aandringen verklaart u te denken dat het met de Habr Gidir subclan van Hawiye is, maar u bent hier niet zeker van (CGVS, p. 7-8). Bovendien kunt u zelfs niet met zekerheid uitsluiten of uw eigen subclan (Ajuraan < Hawiye) bij dit conflict betrokken is (CGVS, p. 6). Uit de beschikbare informatie blijkt dat er reeds sinds de jaren 1990 tot op heden in Marka een bloederig conflict is tussen de Ayr subclan van de Habr Gidir (< Hawiye) en de Biomaal (< Dir) (zie administratief dossier). Van iemand die verklaart tot 2012 ononderbroken in Marka te hebben geleefd en vervolgens nog teruggekeerd te zijn van november 2014 tot maart 2015 (CGVS, p. 4), is bovenstaande onwetendheid onwaarschijnlijk. Des te meer is dit opmerkelijk gezien de centrale rol van het clansysteem in de Somalische samenleving (zie administratief dossier).

Tevens moet worden vastgesteld dat u niets kunt vertellen over de **burgeroorlog** in Somalië (CGVS, p. 7). Deze vaststelling is zwaarwichtig aangezien u verklaart dat uw moeder door deze burgeroorlog naar het vluchtelingenkamp in Kenia is gevlucht en dat ze u hierdoor heeft achtergelaten bij uw grootouders in Somalië (CGVS, p. 7). Het is onwaarschijnlijk dat u in de loop van uw meer dan 14 jaar durend verblijf in Somalië niets meer over deze burgeroorlog zou hebben vernomen.

Dat u niet meer weet over de Somalische burgeroorlog en het aanslepende clanconflict in Marka is des te opmerkelijker nu u verklaart dat uw grootvader, bij wie u inwoonde, een clanoudere was en zelf betrokken was bij bemiddelingspogingen tussen de strijdende partijen (CGVS, p. 6-7 & 9).

Bovendien moet worden vastgesteld dat uw verklaringen omtrent het **gebruikte geld in Somalië** foutief zijn.

Zo verklaart u dat het enige bankbiljet dat u in Somalië heeft gezien 500 Somalische Shilling was (CGVS, p. 21). Echter, het bankbiljet van 500 Somalische Shilling wordt na 2001 niet meer gebruikt (zie administratief dossier). Wanneer u geconfronteerd wordt met de vaststelling dat 500 Shilling al minstens 10 jaar niet meer wordt gebruikt, antwoordt u eerst: "dus een brief van 500 Shilling werd de laatste 10 jaar niet meer gebruikt?". Wanneer dit bevestigd wordt, stelt u dat u geen 500, maar 50 heeft gezegd (CGVS, p. 22). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of u vis ging kopen met bankbiljetten van 50 Somalische Shilling, bevestigt u dit (CGVS, p. 22). Deze nieuwe verklaring van u staat nog verder af van de werkelijkheid. Immers, een briefje van 50 Somalische Shilling is zelfs nog langer geleden in onbruik geraakt (zie administratief dossier). In werkelijkheid is het biljet van 1.000 Somalische Shilling het enige dat nog wordt gebruikt (zie administratief dossier).

Bovenstaande vaststellingen zijn zwaarwichtig aangezien u verklaart dat u in 2012 vis kocht op de vismarkt (CGVS, p. 21 & 22). Van iemand die als 14-jarige Somalië in 2012 zou hebben verlaten en die bovendien naar eigen zeggen af en toe vis kocht mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij op de hoogte is van het gebruikte geld in zijn verklaarde land van herkomst.

Uw verklaring dat u in 2012 1 kilo vis kocht voor slechts 2.000 Somalische Shilling (CGVS, p. 21 & 22), is bovendien weinig aannemelijk wanneer men de prijzen van andere voedingsmiddelen in die periode bekijkt. Zo was de prijs voor 1 kilo rijst bijna 18.000 Shilling, en voor 1 kilo suiker meer dan 22.000 Somalische Shilling. Voor 1 US Dollar had men in die periode bovendien meer dan 23.000 Somalische Shilling nodig (zie administratief dossier). De door u opgegeven prijs voor een kilo vis is dan ook bijzonder laag.

Bovendien moet worden vastgesteld dat u geen andere **prijzen van voedingsmiddelen** kunt geven (CGVS, p. 21). Zelfs als zou de vrouw van uw grootvader de inkopen hebben gedaan zoals u beweert, dan nog mag van u verwacht worden dat u een aantal prijzen kunt geven van voedingsmiddelen naar keuze.

Daarenboven bent u niet op de hoogte van een **droogte** in uw vermeende regio van herkomst (CGVS, p. 21). Nochtans was er in 2011 een desastreuze droogte die zowel Marka als de rest van Somalië en verschillende buurlanden trof (zie administratief dossier). Deze onwetendheid is des te opmerkelijker aangezien het geld waarvan u leefde afkomstig was van uw grootvader die een landbouwer is (CGVS, p. 5 & 21). Als landbouwer werd uw grootvader immers direct getroffen door droogte. Bovendien vielen de meeste hongerdoden in Lower Shabelle (zie administratief dossier). Hierdoor en door het feit dat u verklaart in Somalië te hebben gewoond tot april 2012 is het onwaarschijnlijk dat u helemaal niet op de hoogte bent van deze erge droogte.

Tot slot hebt u vreemd genoeg geen enkel idee van wat uw vader deed van werk in Somalië; u zou het hem zelfs nooit gevraagd hebben (CGVS, p. 9).

Bovenstaande onwetendheden behandelen essentiële aspecten van uw directe leefwereld en het dagelijks leven in Somalië waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaard verblijf in Somalië.

De door u **tentoongespreide kennis** over een aantal zaken kan geenszins bovenstaande vaststellingen ondermijnen en benadrukt nog verder het **ingestudeerd karakter** van deze kennis. Zo kunt u wel de namen geven van verschillende machtshebbers in Marka, waaronder ook de naam van het districtshoofd van Marka die er aan de macht was in de 5 maanden dat u zou zijn teruggekeerd naar Somalië (CGVS, p. 22), doch niet bovenstaande bevindingen die relevant zijn voor de door u geschetste leefwereld. Wat betreft de door u vermelde bezienswaardigheden in Marka (CGVS, p. 5 & 6), dient te worden opgemerkt dat u toen niet antwoordde op de vragen. U werd meermaals aangespoord om te vertellen over wat er in uw wijk Rusia in Marka te zien was, maar u vertelde steeds weer over de markante plaatsen en wijken elders in de stad (CGVS, p. 5 & 6). Dit doet vermoeden dat u uw ingestudeerde kennis wilde tonen.

Wat betreft uw beweerd **verblijf in het vluchtelingenkamp Kakuma van april 2012 tot november 2014** dient er op gewezen te worden dat u hier geen enkel begin van bewijs van neerlegt. U zegt in dit verband dat u zich nooit hebt ingeschreven in het kamp (CGVS, p. 11). Indien u daadwerkelijk in het kamp verbleef is het echter hoogst ongeloofwaardig dat u of uw moeder u nooit zouden hebben

geregistreerd als vluchteling, aangezien dit onder andere noodzakelijk is voor het verkrijgen van voedselhulp (zie administratief dossier). Gevraagd waar precies in het kamp u verbleef, antwoordde u bovendien ontwijkend. U stelde niet te weten hoeveel wijken er zijn, het niet uit elkaar te kunnen houden en het niet te kennen zoals uw eigen wijk (in Marka) (CGVS, p. 7).

Daarnaast moet worden gewezen op het feit dat u zich **een jongere leeftijd aanmeet** dan blijkt uit het medisch onderzoek dd. 12.05.2015. Zo verklaart u te zijn geboren op 25 december 1999 (CGVS, p. 4). Echter, uit het medisch onderzoek dat werd uitgevoerd in het kader van uw eerste asielaanvraag blijkt dat u meerderjarig bent en na de medische testen werd uw geboortedatum veranderd naar 22 januari 1998 (zie administratief dossier). De geboorteakte die u neerlegt tijdens uw huidige asielprocedure om uw verklaarde leeftijd te bewijzen (CGVS, p. 4) kan geenszins de resultaten van het medisch onderzoek in een ander daglicht stellen. U verklaart namelijk dat u uw grootvader rond de periode dat men u in België had verteld dat u meerderjarig was, contacteerde waarna hij deze geboorteakte bij de overheid in Mogadishu liet opmaken (CGVS, p. 8). Aangezien u uw eerste asielaanvraag heeft ingediend op 5 mei 2015 betekent dit dat deze geboorteakte na 5 mei 2015 zou zijn opgemaakt. Echter, de geboorteakte is opgemaakt op 18 juni 2000 (document 1). Hieromtrent moet worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat bronnen die de uitgifte van documenten in Somalië beschrijven, steeds wijzen op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder geboorteaktes, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Omwille van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan de authenticiteit van de door u neergelegde geboorteakte.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen inzake **uw vluchtroute** van Somalië naar België. Zo verklaart u met de auto van Somalië naar Kenia te zijn gereisd waarna u van daar samen met een smokkelaar via Dubai naar België vloog (CGVS, p. 14). U hoorde pas dat u in België was wanneer u hier een asielaanvraag indiende (CGVS, p. 14). Wanneer u in België landde wist u niet dat u toen voet aan de grond zette in België (CGVS, p. 14). Tijdens uw vlucht gebruikte u een paspoort op naam van ene "Abdi Hassan" (CGVS, p. 13). De achternaam vermeld op dit paspoort moet u schuldig blijven evenals van welk land het een paspoort was (CGVS, p. 13). Andere gegevens die vermeld waren in het paspoort zoals geboortedatum, -plaats en woonplaats weet u eveneens niet omdat u er van de smokkelaar niet in mocht kijken (CGVS, p. 13).

Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u - buiten de voornaam - geen informatie kunt geven over het voor u gebruikte paspoort. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar bij het ontdekken hiervan, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van de inhoud van het paspoort dat werd gebruikt om te tonen in geval van controle. Om diezelfde reden is het onwaarschijnlijk dat de smokkelaar u niet vertelde dat u naar België vloog of landde in België. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet op de hoogte bent van de inhoud van het paspoort dat werd gebruikt, niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u **uw paspoort**, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over uw werkelijke nationaliteit, een eventueel door u verkregen visum voor de reis naar België, en het moment en de wijze waarop u uit het land vertrokken bent, verborgen te houden.

Volledigheidshalve dient er ook opgemerkt te worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan **uw verklaarde problemen** an sich.

Zo is het vreemd dat u nadat uw leerkracht u zou hebben gebrandmerkt nog enige tijd "gewoon thuis" was (CGVS, p. 18). Dit is opmerkelijk aangezien de woning de eerste plaats is waar men iemand zou gaan zoeken.

Ook moet worden opgemerkt dat u stelt dat u uw leerkracht tweemaal in de vijfde maand van 2014 heeft gezien in het Keniaanse vluchtelingenkamp Kakuma (CGVS, p. 19). In de vragenlijst van het CGVS die bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd ingevuld liet u optekenen dat u uw leerkracht A. in 2013 bent tegengekomen in Kakuma en maakt u slechts gewag van één treffen tussen jullie (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Met deze tegenstrijdige datum geconfronteerd, stelt u dat u fouten kunt maken en dat u het zich niet meer kunt herinneren (CGVS, p. 19).

Bovendien komen uw verklaringen op het CGVS omtrent uw verklaarde problemen na uw terugkeer naar Somalië in november 2014 niet overeen met uw verklaringen hieromtrent bij de DVZ. Zo verklaart u op het CGVS dat u na uw terugkeer naar Somalië slechts één keer bent mishandeld en dat u buiten dit incident niet meer bent benaderd of in elkaar geslagen geweest (CGVS, p. 19 & 20). Deze ene aframmeling vond plaats toen uw grootvader werd vastgehouden (CGVS, p. 20). In de vragenlijst van het CGVS liet u dan weer optekenen dat u na de vrijlating van uw grootvader door Al Shabaableden in elkaar bent geslagen en verschillende keren bent benaderd om bij Al Shabaab te gaan (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Ook heeft u het over de "keren" dat u door hen werd gevonden (vragenlijst CGVS, punt, 3.5). Met uw verklaringen in de vragenlijst geconfronteerd, stelt u dat u verward was tijdens dat interview, dat u daar bewijzen van bij heeft, en dat u hetgeen daar staat niet heeft verteld en dat u denkt dat het verzonnen is door de tolk die u misschien verkeerd heeft begrepen (CGVS, p. 20). Deze verklaringen worden niet aanvaard. Immers, aan het begin van het gehoor op het CGVS verklaart u dat het gehoor op de DVZ goed is verlopen, en stelt u dat er één fout is gemaakt (CGVS, p. 2). U had namelijk uit frustratie omwille van het resultaat van uw leeftijdsonderzoek de clan van uw moeder opgegeven in plaats die van uw vader (CGVS, p. 2). Gevraagd of er nog andere fouten zijn gebeurd bij de DVZ, antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 2). Ook legt u geen enkel tastbaar bewijs neer van uw vermeende verwarde toestand tijdens het interview op de DVZ. Het door u neergelegde attest van een Belgische psycholoog dd. 10.02.2016 maakt geen gewag van een verwarde toestand tijdens het gehoor op de DVZ. Dit attest stelt dat er een blokkade is in uw sociaal-emotionele beleving met verstoorde vastzittende denkpatronen en dat u PTSD heeft. Hieromtrent dient te worden opgemerkt dat dit attest reeds kort na de start van de behandeling werd opgesteld en dat er nergens in dit attest wordt vermeld op basis van welke objectieve onderzoeken deze diagnoses werden gesteld. Hoe dan ook vormt dit attest geen bewijs van de omstandigheden waarin u een psychisch trauma zou hebben opgelopen. De psycholoog doet immers vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt, doch kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde geestesgesteldheid is ontstaan. Tot slot wordt er nog op gewezen dat uit uw gehoor op het CGVS blijkt dat u in staat bent om uw asielrelaas op zelfstandige en functionele wijze toe te lichten.

De overige door u neergelegde documenten kunnen geenszins bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht stellen.

Wat betreft de e-mail van uw Belgische advocaat dd. 28.09.2016 moet worden vastgesteld dat uw advocaat stelt dat u nu 17 à 18 jaar bent, dat u Somalië verliet toen u 13 à 14 jaar was, dat u hierna nog voor zes maanden in moeilijke omstandigheden bent teruggekeerd, dat de uitgevoerde herkomstcheck kennelijk onvoldoende was aangepast aan uw leeftijd en uw leefwereld. Betreffende de door uw advocaat aangehaalde leeftijd moet worden gewezen naar het resultaat van het leeftijdsonderzoek dat bepaald heeft dat u meerderjarig bent en dat uw geboortedatum werd aangepast naar 22 januari 1998. Uw verklaring van uw advocaat omtrent uw leeftijd kan geenszins het resultaat van het leeftijdsonderzoek teniet doen. De bemerking van uw advocaat als zou de uitgevoerde herkomstcheck onvoldoende zijn aangepast aan uw leeftijd en leefwereld kan evenmin worden gevolgd. De vastgestelde tegenstrijdigheden in verband met de klederdracht tijdens het voetballen (zie supra) houden zeer nauw verband met uw leefwereld aangezien u zelf stelt dat u aan de kust ging voetballen wanneer u overdag niet naar school diende te gaan (CGVS, p. 11). De vaststellingen aangaande de clanconflicten in de stad (zie supra) zijn ook gelinkt aan uw leefwereld gezien het belang van het clansysteem in de Somalische samenleving. Ook de vragen in verband met het gebruikte geld in Somalië zijn relevant aangezien u zelf vis kocht (zie supra). De verklaring van uw advocaat dat u een kind was ten tijde van de droogte, dat u niets tekort kwam en dat u zich verder geen vragen stelde, wordt evenmin aanvaard. Van iemand die in één van de door de droogte van 2011 hardst getroffen regio's zou hebben gewoond, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij hier minstens van op de hoogte is. Bijgevolg werd er afdoende rekening gehouden met de door u voorgehouden leefwereld. Wat betreft de moeilijke omstandigheden waarnaar uw advocaat refereert ten tijde van uw zes maanden durende terugkeer naar Somalië, dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u verklaarde problemen in deze periode (zie supra). De verklaring van uw advocaat dat u wel informatie kon geven over uw school en uw wijk kunnen geenszins het geheel van bovenstaande onwetendheden aangaande relevante aspecten in uw leven weerleggen.

In verband met de lijst met vragen en antwoorden op deze vragen van uw advocaat die per drie e-mails dd. 04.10.2016, 05.10.2016 en 10.10.2016 naar het CGVS werden gestuurd, moet tot slot worden opgemerkt dat hieruit geenszins op te maken valt in welke omstandigheden het antwoord op deze vragen werd gegeven.

Het attest van een Belgische arts dd. 21.09.2016 beschrijft de vorm, grootte en plaats van drie littekens op uw benen en stelt dat deze compatibel zijn met littekens na een verbrandingsletsel. Echter, dit medisch attest kan geenszins op een objectieve manier de precieze feitelijke omstandigheden vaststellen waarin u deze letsels heeft opgelopen.

Het internetartikel dd. 30.08.2016 handelt louter over een aanval door Al Shabaab in Mogadishu en het internetartikel dd. 06.02.2016 behandelt de bevrijding van Marka van Al Shabaab. Echter, nergens wordt uw naam vermeld in een van deze twee internetartikels.

Het ontvangsbewijs van de FOD Justitie toont louter aan dat de FOD Justitie de originele Somalische geboorteakte waarvan u een kopie op het CGVS neerlegt, heeft ontvangen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Marka gelegen in de provincie Lower Shabelle en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 23.09.2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Somalië. U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Nadat u verschillende punten waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden herkomst, werden opgesomd, stelt u dat u niet weet over het opgeflakkerde clanconflict gedurende de zes maanden dat u in 2014/2015 in Somalië zou hebben verbleven omdat u toen steeds in het huis bleef en uw grootvader opgesloten zat (CGVS, p. 23 & 24). Deze verklaring wordt niet aanvaard aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de door u opgegeven redenen voor uw binnenblijven gedurende die zes maanden (zie supra). Ook kan deze verklaring geenszins bovenstaande onwetendheden verklaren.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "Vivien Feltz (MdM International Network Head Office), Age assessment for unaccompanied minors, 28 augustus 2015"; "Schrijven van de Raadsman van verzoeker dd. 28 september 2016"; "Schrijven van de Raadsman van verzoeker dd. 4 oktober 2016"; "Nationaliteitsattest van de Somalische ambassade"; "Verklaring van de heer Mohamed Said Mohamed".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 6 juni 2017 een schending aan van "artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna "Vluchtelingenconventie")"; "artikel 48/2 tot en met artikel 48/5 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna "Vreemdelingenwet")"; "artikel 3 jo. artikel 13 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM)"; "artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (KB van 11 juli 2003)"; "artikel 4 en 15 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming. (hierna: "Kwalificatierichtlijn")"; "artikel 10 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (Procedurerichtlijn)"; "van de samenwerkingsplicht en van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen"; "en van de zorgvuldigheidsplicht, het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel".

Aangaande verzoekers profiel, legt het verzoekschrift uit dat verzoeker "beweerde minderjarig te zijn bij zijn eerste aankomst te België, dit naar aanleiding van het gegeven dat hem steeds verteld was dat hij geboren was op 25 december 1999. Na medische tests werd verteld dat hij ouder was, waardoor verzoeker zeer aangedaan was en niet wist wat te doen. Uit frustratie heeft verzoeker tevens afstand gedaan van zijn eerste asielaanvraag. Dienaangaande stelt hij: "die dag was ik boos, ik was alleen, had geen moeder, geen vader en was helemaal geen 18, dat was de reden dat ik actie had ondernomen. Nadat ik met opa sprak, die kalmeerde me. Hij zei dat als ik de waarheid vertel alles in orde zou komen.". Het verzoekschrift betoogt dat dit strookt met het gegeven dat verzoeker minder dan een maand later besloot zijn asielprocedure verder te zetten.

Voorts wordt aangevoerd dat verzoeker op dat ogenblik niet de juiste rationele keuzes kon maken, gelet op zijn leeftijd en emotionele toestand.

Het verzoekschrift wijst er verder op dat medische tests niet steeds de nodige accuraatheid aan de dag leggen: "The available age assessment techniques only allow estimating the percentage of development growth that has taken place. That measure differs greatly from one individual to another, and is impacted by numerous genetic and environmental factors that are systematically not taken into account. In any circumstance, bone testing cannot be considered as assessing the chronological age of an individual with rigor and preciseness." (stuk 2). Verzoeker merkt op dat er derhalve rekening dient gehouden te worden met de nodige foutenmarge.

Het verzoekschrift betoogt dat, zelfs indien de geboortedatum van verzoeker in januari 1998 zou vallen, verzoeker op het ogenblik van zijn nieuwe asielaanvraag op 18 februari 2016 en ten tijde van zijn verhoor op 23 september 2016 nog maar net meerderjarig was en om deze reden nog steeds rekening

gehouden diende te worden met zijn jeugdige leeftijd. Verzoeker meent dat minstens, aangaande de vraagstelling, rekening dient gehouden te worden met het gegeven dat hij zijn land van herkomst diende te verlaten op minderjarige leeftijd en dat de vraagstelling dus voornamelijk de leefwereld van een minderjarige jongen uit Merca (Somalie) dient te behandelen.

Het verzoekschrift benadrukt dat dit reeds werd aangehaald in het schrijven van de raadsman van verzoeker (stuk 3), daar waar gesteld wordt dat *"bepaalde vragen over de burgeroorlog, stammenconflicten, geld en het al dan niet gewelddadig karakter van de inname door Al Shabaab (...) te moeilijk [bleken]. Met betrekking tot de droogte die in zijn regio heerste, gaf mijn cliënt aan dat hij een kind was, niets tekort kwam en zich verder geen vragen stelde. Wanneer er geen gevechten plaatsvonden bij de inname door Al Shabaab, lijkt het mij ook aannemelijk dat mijn cliënt niet kan zeggen of het gewelddadig of vredelievend verliep. Omdat hij niets van gevechten heeft gemerkt, heeft hij hierover niet meer kunnen zeggen."* Verzoeker meent dat het gegeven dat verwerende partij hier slechts op in gaat door het tegendeel te beweren, doch zonder deze grondig te staven kan niet voldoen aan de motiveringsplicht die wordt opgelegd aan de bevoegde instanties.

Het verzoekschrift stipt het volgende aan: *"Verwerende partij haalt immers in eerste instantie aan dat: 'De vastgestelde tegenstrijdigheden in verband met de klederdracht tijdens het voetballen (zie supra) houden zeer nauw verband met uw leefwereld aangezien u zelf stelt dat u aan de kust ging voetballen wanneer u overdag niet naar school diende te gaan.' Verzoeker verklaarde dat hij en zijn vrienden 'konden voetballen in een t-shirt met korte mouwen en in een korte broek, zonder problemen te kennen met Al Shabaab' Hierna verwijst verwerende partij naar een aantal nieuwsartikelen, waaruit zou moeten blijken dat ieder voetballend persoon in gebieden waar Al Shabaab de controle heeft, men van 'van Al Shabaab moet voetballen met kledij die minimum de knieën en ellebogen bedekken' Deze vaststelling zou zwaarwichtig zijn, omdat verzoeker zelf regelmatig ging voetballen op het strand."*

Verzoeker is van oordeel dat uit zijn verklaringen blijkt dat *"hij vrijblijvend een potje voetbal ging spelen met wat vrienden en kinderen van de school. Hieruit kan echter geenszins blijken dat verzoeker deelnam aan enige competitie, noch dat hij op 'topniveau' zou voetballen. Uit de gevoegde nieuwsartikelen van verwerende partij kan immers inderdaad blijken dat de Al Shabaab zou deelnemen aan de officiële voetbalcompetitie en de voetballers hierbij aan bepaalde kledingvoorschriften zou moeten voldoen, doch hier kan niet uit blijken dat deze voorschriften ook van toepassing zouden zijn op een gezellig spelletje voetbal tussen vrienden op het strand."*

Wat betreft verzoekers antwoorden over het clanconflict, laat verweerder volgens verzoeker na rekening te houden met het gegeven dat hij vragen stelt aan verzoeker over een periode waarin hij 13-14 jaar oud was. Verzoeker meent dat zijn antwoorden doorleefd en geloofwaardig zijn, rekening houdend met zijn toenmalige leeftijd en daaraan gelinkte leefwereld.

Ook ten tijde van de burgeroorlog was verzoeker zeer jong. Bovendien blijkt nergens uit het verhoor van verzoeker dat hij op school werd onderricht in de geschiedenis van het land, dan wel in enige andere geschiedenis.

Waar verzoeker volgens verweerder onvoldoende informatie kon geven over de periode van droogte in 2011, haalt hij andermaal aan dat hij slechts 12-13 jaar was op dit ogenblik en zich over zulke dingen geen zorgen diende te maken. Het verzoekschrift verwijst naar zijn verklaringen dienaangaande en stelt haalt de beweringen van verwerende partij aan dat het *"onwaarschijnlijk is dat u helemaal niet op de hoogte bent van deze erge droogte"*, dit enkel en alleen omdat in deze periode de meeste hongerdoden in Lower Shabelle vielen. Het verzoekschrift merkt tevens op dat het ook in deze periode is dat verzoeker diende te stellen dat hij *"weet dat ik toen veel lijen en bloed heb gezien"* en dat het aldus perfect mogelijk is dat een 13-14 jarige jongen beide problematieken niet geheel van elkaar kan onderscheiden, doch dat dit niet in rekening werd gebracht.

Het verzoekschrift beklemtoont verder dat verzoeker werd opgevoed door zijn oma, maar financieel werd onderhouden door zijn opa, waardoor het volgens verzoeker niet ondenkbaar is dat hij niet in kennis werd gebracht van de problematiek die zijn grootvader kende op zijn velden en dat zijn grootvader zijn financiële situatie niet aan zijn kleinzoon tentoonspande.

Voorts betoogt het verzoekschrift dat het aannemelijk is dat verzoeker niet op de hoogte is van de dagelijkse werkzaamheden van zijn vader, nu hij deze slechts sporadisch zag en het niet ondenkbaar is dat verzoeker dan over andere zaken zou spreken. Te meer daar deze ontmoetingen plaatsvonden

toen verzoeker erg klein was en zich niet diende bezig te houden met tewerkstelling en financiën. Daarnaast merkt verzoeker op dat er rekening dient worden gehouden met de grote culturele verschillen tussen de Somalische en de Belgische maatschappij.

Het verzoekschrift beklemtoont dat er evenmin rekening gehouden wordt met de jeugdige leeftijd waarop verzoeker een eerste maal zijn land van herkomst diende te verlaten, waarna hij zich 2 jaar opgehouden heeft in het vluchtelingenkamp te Kenia. In de laatste 6 maanden dat verzoeker in 2014 in zijn land van herkomst heeft verbleven, werd hij door de echtgenote van zijn grootvader aangemaand binnenshuis te blijven vanwege de aanhoudende verslechtering van de algemene en individuele veiligheidssituatie.

Het verzoekschrift betoogt dat verweerder geen rekening heeft gehouden met de elementen die verzoeker wel doorleefd en gedetailleerd kon uiteenzetten – verzoeker beschrijft zijn wijk, kent de aanwezige clans, heeft weet van een school en ziekenhuis in Marka, haalt aan dat Al Shabaab sinds 2009 aan de macht is en kent de huidige en vorige gouverneur van Lower Shabelle.

Waar verweerder het ingestudeerd karakter van deze kennis benadrukt, voert het verzoekschrift aan dat hij hierbij echter wel nalaat de juiste vragen betreffende de leefwereld van verzoeker te stellen. Immers, op het ogenblik dat verzoeker woonachtig was en vrij was zich te bewegen binnen de stad Merca, was hij jonger dan 13 jaar en is dit reeds een 5-tal jaar geleden. Volgens het verzoekschrift kan dit tevens verklaren dat verzoeker een aantal zaken, elementen en details niet meer kan voorleggen zoals verweerder dit wenst, teneinde tot de geloofwaardigheid te kunnen besluiten. Op dit ogenblik kan van de bevoegde overheden echter worden verwacht dat de samenwerkingsplicht enigszins geldt, aldus verzoeker.

Het verzoekschrift merkt op dat verwerende partij verplicht is om met verzoeker samen te werken om deze elementen verder te onderzoeken. Het Hof van Justitie heeft in de zaak van 22 november 2012, *M. M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland en Attorney General*, C-277/11, de samenwerkingsplicht als volgt verduidelijkt:

“65 Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dient normalerwijs de verzoeker alle elementen tot staving van zijn verzoek in te dienen, wat niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

66 Concreet houdt deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus in dat indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker.

67 Voor het overige vindt de in vorig punt gegeven uitlegging steun in artikel 8, lid 2, sub b, van richtlijn 2005/85, volgens hetwelk de lidstaten ervoor zorgen dat er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in de landen van oorsprong van asielzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis.”.

Het verzoekschrift betoogt dat, daar verwerende partij niet overtuigd was van de herkomst van verzoeker, zij actief had moeten samenwerken met verzoeker teneinde alle elementen te verzamelen die zijn herkomst wel zouden kunnen staven. Zo vraagt verwerende partij op een gegeven moment of verzoeker het lokale dialect Maay- Maay spreekt, waarop verzoeker stelt dat hij dit kan, hetgeen hij van zijn grootmoeder geleerd heeft, waarop de tolk geen vertaling kan bieden. *“Niettegenstaande houdt verwerende partij geen rekening met het gegeven dat verzoeker noties heeft van een zeer lokaal dialect, hetgeen toch een zekere bewijswaarde heeft aangaande de herkomst.”*, aldus het verzoekschrift.

Voorts haalt het verzoekschrift aan dat verwerende partij vragen had moeten stellen die zich binnen de leefwereld van een 13-14 jarige jongeman te Somalië bevonden. *“Zo had zij kunnen vragen hoe hij van bij hem thuis tot aan de kust geraakte, daar hij daar regelmatig een potje voetbal ging spelen. Zij had kunnen vragen of er andere plaatsen waren in Merca waar hij graag naartoe ging, wanneer hun vaste schooldagen en vakantiedagen waren, welke bekende personen in de buurt Hij kon opsommen, welke typische gerechten van de regio zij aten, hoe een schooldag eruitzag en of hij een uniform diende te dragen, welke hobby's hij had, of hij radio luisterde of televisie keek, welke feesten hij in Somalië in het algemeen of Merca in het specifiek vierde, wat de , belangrijkste regels waren waar zij zich van Al Shabaab aan moesten houden, hoe de uniformen van Al Shabaab eruit zagen of hoe je hen kon herkennen, de geografische kennis van de directe leefomgeving,... (stuk 4)”.*

Verzoeker betoogt dat uit het nationaliteitsattest van de Somalische ambassade (stuk 5) blijkt dat hij ontegensprekelijk uit Marka afkomstig is.

Tenslotte stipt verzoeker aan dat hij M.S.M. (RRN: 95.02.03-639.19) in België ontmoette, dewelke formeel is wanneer hij stelt dat hij verzoeker kende in Merca, Somalië. Zij speelden regelmatig samen een potje voetbal en bezochten dezelfde moskee, namelijk de Al Hidaya moskee. (stuk 6)

Betreffende de algemene geloofwaardigheidsbeoordelingen wijst UNHCR er op dat verwerende partij niet elk element in isolatie dient te beschouwen maar zij moet deze elementen in relatie tot elkaar en alle andere beschikbare informatie beschouwen. Dan gaat het UNHCR over tot het in rekening brengen van de persoonlijke omstandigheden van een asielzoeker bij de beoordeling van zijn geloofwaardigheid. Het UNHCR brengt daarbij in herinnering dat hoe een dossierbehandeling geloofwaardigheid beoordeelt, berust op aannames in verband met het functioneren van het menselijke geheugen, gedrag, waarden, attitude en hoe men zich ten opzichte van het risico gedraagt en hoe een oprecht relaas wordt gepresenteerd. Onderzoek wijst uit dat de inconsistenties waar verwerende partij op wijst niet zo uitzonderlijk zijn, integendeel, ze zijn veeleer normaal. UNHCR herinnert er aan dat de herinnering van data, duur en hoe vaak iets gebeurde altijd gokwerk en natte vingerwerk is, ook als het om erg betekenisvolle momenten gaat.

Het verzoekschrift besluit dat verzoeker in het kader van zijn asielprocedure zijn volledige medewerking heeft verleend aan de asielinstanties door alle feiten waarover hij kennis heeft te vermelden. Verzoeker benadrukt de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas, waardoor verzoeker aantoonde dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft. Door hem het statuut van vluchteling of op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus niet toe te kennen, schendt verwerende partij bijgevolg artikel 1 van de Vluchtelingenconventie en artikelen 48/2 t.e.m. 48/5 en 62 van de Wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert aan dat verweerder rekening dient te houden met de verklaringen en de documenten van verzoeker, bovendien moet zij de elementen die blijken uit de desbetreffende *“country information reports”* in rekening brengen. Voorts stelt verzoeker dat artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn duidelijk bepaalt dat het feit dat verzoeker in het verleden is blootgesteld aan vervolging een duidelijke aanwijzing is voor de vrees voor vervolging. Tenslotte stelt het verzoekschrift dat verzoeker het voordeel van de twijfel toegekend moet krijgen wanneer deze oprechte inspanningen tot staving deed, alle relevante elementen overlegde, in grote lijnen geloofwaardig is en zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn.

In hoofddorde wordt gevraagd *“de bestreden beslissing te hervormen en haar te erkennen als vluchteling conform artikel 1D, lid 2 van de Vluchtelingenconventie en de artikelen 48/3 en 55/2 van de Vreemdelingenwet; In ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen, zo Uw Raad van oordeel zou zijn dat bijkomend onderzoek nodig is om te kunnen oordelen over haar statuut van vluchteling”*.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Vooreerst dient erop gewezen worden dat verzoeker zich een jongere leeftijd aanmeet dan degene die blijkt uit het medisch onderzoek van 12 mei 2015. Verzoeker verklaart te zijn geboren op 25 december 1999 (CGVS-verslag, p. 4), terwijl medisch vastgesteld werd dat hij *“ouder [is] dan de opgegeven leeftijd”* is (zie administratief dossier).

Waar het verzoekschrift aanvoert dat medische tests niet steeds de nodige accuraatheid aan de dag leggen en zich hierbij baseert op het aan het verzoekschrift neergelegde rapport *“Vivien Feltz (Mdm International Network Head Office), Age assessment for unaccompanied minors, 28 augustus 2015”*, merkt de Raad op dat dit een rapport betreft met algemene beschouwingen, dat aldus bezwaarlijk het resultaat van verzoekers individueel leeftijdsonderzoek kan weerleggen. Bovendien wordt in het medisch onderzoek wel degelijk rekening gehouden met een foutenmarge, zijnde een standaarddeviatie van 1,1 jaar (zie administratief dossier).

Ook de door verzoeker bij het CGVS neergelegde geboorteakte kan de resultaten van het medisch onderzoek niet doen ombuigen, noch aantonen dat verzoeker geboren is in Merca, Somalië. Zo verklaart verzoeker dat hij zijn grootvader *“rond de periode dat jullie me vertelden dat ik 18 was”* had gecontacteerd, waarop deze *“naar de overheidskantoren is hij geweest, waar de papieren gemaakt worden, daar heeft hij de papieren laten maken. niet in Marka. in Marka hebben we dat niet meer.”* (CGVS-verslag, p. 8). Gezien verzoeker zijn eerste asielaanvraag indiende op 5 mei 2015 impliceert voorgaande dat deze geboorteakte na deze datum zou opgemaakt zijn. Uit lezing van de geboorteakte blijkt echter dat deze op 18 juni 2000 is opgemaakt. Dergelijke vaststellingen doen afbreuk aan verzoekers loutere beweringen hieromtrent, alsook aan de authenticiteit van het neergelegde document. Dit klemmt te meer nu uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er nog steeds geen erkende bevoegde burgerlijke autoriteit is in Somalië om documenten van burgerlijke stand af te leveren, dat sinds de start van de burgeroorlog in 1990 de meeste archieven werden vernietigd en dat de weinige archieven die niet zijn vernield, nu in handen zijn van individuen of om een andere reden niet terug te vinden zijn en dat er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten. Nog daargelaten dat blijkt uit de toegevoegde informatie in het administratief dossier dat corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder geboorteaktes, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden, kan dit stuk aldus niet op objectieve gegevens gesteund zijn. De bewijswaarde is aldus niet van aard dat het de medische vaststellingen kan ombuigen.

2.5. Aangezien volgens de informatie in het administratief dossier, verzoeker op 22 januari 1998 geboren is te Merca, Lower Shabelle, Somalië, aldaar gewoond heeft tot 2012, waarna hij van 2012 tot november 2014 in vluchtelingenkamp Kakuma in Kenia heeft verbleven, om vervolgens terug te keren naar Merca waar hij tot zijn vlucht in maart 2015 heeft verbleven, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij van zijn geboorte tot zijn veertiende, alsook enkele maanden op zeventienjarige leeftijd, in Merca, Somalië, heeft gewoond (verklaring meervoudige aanvraag, punten 4, 5, 10). Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met zijn sociale en maatschappelijke omgeving.

2.6. Verzoeker verklaarde bij het CGVS dat hij, wanneer hij niet naar school ging, met vrienden voetbalde aan de door Al Shabaab gecontroleerde kust (gehoorrapport van het CGVS van 23 september 2016 (hierna: CGVS-verslag), p. 11). Dat verzoeker stelde dat hij en zijn vrienden in een T-shirt met korte mouwen en in een korte broek konden voetballen zonder problemen te kennen met Al Shabaab, en zelfs nooit gehoord had dat er kleren waren waarmee men van Al Shabaab niet mocht voetballen (CGVS-verslag, p. 11), is niet geloofwaardig, nu blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat men, in gebieden waar Al Shabaab de controle heeft, van Al Shabaab moet voetballen met kledij die minimum de knieën en ellebogen bedekken. In dit verband dient tevens opgemerkt dat verzoeker wel algemeen kon aangeven dat Al Shabaab voornamelijk strenge kledingvoorschriften oplegde (CGVS-verslag, p. 6), doch er niet in slaagde dit op zijn eigen leefwereld te betrekken, hetgeen getuigt van ingestudeerde kennis.

In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat uit de gevoegde nieuwsartikelen inderdaad blijkt dat Al Shabaab zou deelnemen aan de officiële voetbalcompetitie en de voetballers hierbij aan bepaalde kledingvoorschriften zou moeten voldoen, doch dat hieruit niet kan blijken dat deze voorschriften ook van toepassing zouden zijn op een gezellig spelletje voetbal tussen vrienden op het strand. De Raad merkt op dat het artikel *"Somalia denies inviting al-Shabaab to join soccer league"* van 15 januari 2016, toegevoegd aan het administratief dossier, net stelt dat Al Shabaab niet mag deelnemen aan de officiële voetbalcompetitie. Verder wordt in dit artikel duidelijk en ondubbelzinnig weergegeven dat *"Players in al-Shabab-controlled areas are not allowed to wear shorts and are encouraged to wear tracksuits which must reach below the knees."*, waaruit geenszins kan worden afgeleid dat dit enkel geldt voor officiële matches, doch voor iedereen die zich aan een spelletje voetbal waagt in de gebieden die door Al Shabaab gecontroleerd zijn, waaronder dus ook Merca. Deze informatie bevestigt dus de bevindingen in de bestreden beslissing.

2.7. Evenmin kunnen verzoekers vage verklaringen aangaande de clanconflicten in zijn beweerde dorp van herkomst overtuigen. Zo kon verzoeker slechts stellen dat er in 2012 een conflict was tussen de Biyomaal, een subclan van de Dir, en Hawiye (CGVS-verslag, p. 6, p. 8), maar kon niet aangeven met welke subclan van de Hawiye (CGVS-verslag, p. 6). Nogmaals gevraagd met welke subclan van de Hawiye de Biyomaal in conflict waren, stelde verzoeker *"kijk, ik weet het niet met 100% zeker. maar ik ken wel de bekendste van hawiey. habr gidir is de meeste die bij ons zitten. Ik denk dat ze het zijn. habr gidir."* (CGVS-verslag, p. 8). Bovendien wist verzoeker niet of zijn eigen clan al dan niet betrokken was bij dit conflict (*"mijn stam daar waar ik aanwezig was niet. ik denk het ook niet dat ze er aan hebben deelgenomen. wn zeker. misschien (mss) ergens anders vandaan, wn."*, CGVS-verslag, p. 6). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er sinds de jaren 1990 tot op heden in Merca een bloederig conflict is tussen de Ayr subclan van de Habr Gidir (Hawiye) en de Biyomaal (Dir). Verzoekers oppervlakkige en beperkte kennis aangaande de clanconflicten in Merca, alsook verzoekers onwetendheid of zijn eigen clan al dan niet betrokken is bij een clanconflict, ondergraaft zijn beweerde herkomst, nu kennis omtrent de verhoudingen en conflicten tussen clans om veiligheidsredenen cruciaal is en het volledige familiale, sociale weefsel beheerst, en deze redelijkerwijs een impact op zijn persoonlijke leven en leefomgeving zouden hebben.

2.8. Verder blijkt verzoeker niets te weten over de burgeroorlog in Somalië (*"daar valt niet veel over te zeggen, want ik was nog niet eens geboren. weet dat het voor me was en ik ben in die ellende geboren en dat er nog steeds gevechten aan de gang zijn."*, CGVS-verslag, p. 7).

Nochtans verklaarde verzoeker dat zijn moeder door deze burgeroorlog naar Kenia is gevlucht en hem hierdoor heeft achtergelaten bij verzoekers grootouders in Somalië (CGVS-verslag, p. 7), waardoor redelijkerwijs kan verwacht worden dat verzoeker tijdens zijn veertien jaar durend verblijf in Somalië meer aandacht zou hebben getoond in (de gebeurtenissen en de gevolgen van) deze burgeroorlog en hoe dan ook door de gebeurtenissen zelf zijn beïnvloed. Dit klemt te meer nu verzoekers familie nauw betrokken was met de conflicten nu verzoeker verklaarde dat zijn opa, die tevens in Merca woonde, een clanoude (en zelfs sultan van de clan) was en bovendien deelnam aan bemiddelingspogingen tussen de strijdende partijen (CGVS-verslag, p. 6-7, p. 9). Verzoekers onwetendheid aangaande de burgeroorlog ondergraaft aldus in het bijzonder -gezien zijn (familie)profiel- zijn beweringen van Somalië afkomstig te zijn.

2.9. Verzoeker had evenmin weet van belangrijke humanitaire gebeurtenissen in zijn regio die voor eenieder zichtbaar zijn. Zo was verzoeker niet op de hoogte van enige droogte in zijn vermeende regio van herkomst (CGVS-verslag, p. 21), terwijl uit informatie in het administratief dossier blijkt dat er in 2011 een desastreuze droogte was die zowel Merca als de rest van Somalië en verschillende landen in de hoorn van Afrika trof. De informatie vermeldt verder dat in Lower Shabelle 96200 mensen stierven ten gevolge van uithongering. Dat verzoeker, die beweerdelijk tot april 2012 in Merca gewoond had, deze droogte, die heel Somalië trof, niet zou opgemerkt hebben, is geenszins geloofwaardig en doet aldus afbreuk aan zijn beweringen toen in Merca gewoond te hebben. Dit klemt temeer nu verzoekers grootvader een landbouwer is – en aldus rechtstreeks getroffen door deze erge droogte – en deze verzoeker financieel ondersteunde (CGVS-verslag, p. 5, p. 21).

Waar het verzoekschrift betoogt dat verzoeker werd opgevoed door zijn oma, maar financieel werd onderhouden door zijn opa, waardoor het volgens verzoeker niet ondenkbaar is dat hij niet in kennis werd gebracht van de problematiek die zijn grootvader kende op zijn velden, merkt de Raad op dat, zelfs indien verzoekers grootvader hem niet expliciet inlichtte over zijn financiële en andere problemen, verzoeker minstens deze hongersnood en de gevolgen ervan waargenomen heeft in zijn persoonlijke omgeving. Verzoeker ging immers naar school (CGVS-verslag, p. 21), wat sociale contacten impliceert, en kan niet aangenomen worden dat de droogte en de desastreuze gevolgen ervan daar niet, hetzij tussen vrienden onderling, besproken werden. Verzoekers onwetendheid kan wel degelijk zijn aanwezigheid in Merca bevestigen.

2.10. Evenmin is niet aannemelijk dat een jongen van 14 jaar geen idee heeft over het gebruikte geld in Somalië. Zo stelde verzoeker de Shilling nooit echt te hebben gezien, enkel het ene papier dat hij meekreeg en waarmee hij vis kocht (CGVS-verslag, p. 21). Verzoeker bleek hiermee te doelen op een bankbiljet van 500 Somalische Shilling (CGVS-verslag, p. 21). Nochtans blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat het bankbiljet van 500 Somalische Shilling na 2001 niet meer gebruikt werd in Somalië. Hiermee geconfronteerd, stelde verzoeker *“dus een brief van 500 Shilling werd laatste 10 jaar niet meer gebruikt?”, “ja.”, “en wat heb ik gezegd”, “dat u er vis ging kopen.”*, waarop verzoeker *“ik heb geen 500 gezegd. Maar 50. ik kreeg het geld mee. ik werk niet voor de overheid. ik moest het gewoon gaan halen. 50”* (CGVS-verslag, p. 22). Het is aldus duidelijk dat verzoeker zijn antwoorden (onhandig) aanpast naarmate hij wordt geconfronteerd met foutieve verklaringen, wat slechts zijn onwetendheid kan bevestigen te meer uit informatie in het administratief dossier blijkt dat een briefje van 50 Somalische Shilling nog langer geleden in onbruik is geraakt. Het biljet van 1.000 Somalische Shilling het enige dat nog wordt gebruikt. Van iemand die als 14-jarige Somalië in 2012 zou hebben verlaten en als 17-jarige opnieuw enkele maanden in Somalië zou hebben gewoond en daargelaten of hij naar eigen zeggen af en toe vis kocht, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij op de hoogte is van het gebruikte geld in zijn verklaarde land van herkomst. Dat verzoeker manifest foutieve verklaringen aflegt aangaande de bankbiljetten in Somalië doet fundamenteel afbreuk aan zijn beweringen uit Somalië afkomstig te zijn.

2.11. Hoe dan ook komen verzoekers verklaringen dat hij in 2012, in de nasleep van de droogte van 2011, 1 kilogram vis kocht voor slechts 2.000 Somalische Shilling (CGVS-verslag, p. 21-22), verzonnen en niet geënt op de realiteit voor, nu de prijs voor 1 kilogram rijst in die periode bijna 18.000 Shilling bedroeg, en voor 1 kilo suiker meer dan 22.000 Somalische Shilling (zie informatie in het administratief dossier). De door verzoeker opgegeven prijs voor een kilo vis is dan ook niet realistisch.

2.12. Waar verzoeker tijdens zijn gehoor verklaart May te spreken (CGVS-verslag, p. 7) ondersteunt dit bezwaarlijk zijn beweringen in Merca te zijn geboren en aldaar te zijn opgegroeid, nu blijkt uit de informatie in het dat het Merca district, waarvan verzoekers beweerde dorp van herkomst Merca de hoofdstad is, niet tot het traditionele May gebied behoort.

2.13. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat rekening dient te worden gehouden met de elementen die verzoeker wel doorleefd en gedetailleerd kon uiteenzetten – verzoeker beschrijft zijn wijk, kent de aanwezige clans, heeft weet van een school en ziekenhuis in Marka, haalt aan dat Al Shabaab sinds 2009 aan de macht is en kent de huidige en vorige gouverneur van Lower Shabelle. Deze algemene en beperkte kennis volstaat geenszins om zijn voorgehouden herkomst uit Merca aannemelijk te maken. Dergelijke elementaire gegevens kunnen immers gemakkelijk worden opgezocht en ingestudeerd. Volledigheidshalve dient nog worden opgemerkt dat de elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032) wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongeloofwaardigheid van verzoekers herkomst aan te tonen.

2.14. Waar in het verzoekschrift verzoekers jonge leeftijd nog benadrukt wordt, wijst de Raad erop redelijkerwijs ook van een jonge persoon kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven. De Raad benadrukt dat verzoekers leeftijd niet inhoudt dat zijn inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of hem zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Voorts is hierboven reeds gebleken dat verzoeker op verschillende punten theoretische ingestudeerde kennis kan weergeven over elementen die ver van zijn leefwereld ligt. Bovendien kan van een jongen uit een hechte clangemeenschap die opgroeit in een gebied met conflicten en natuurrampen wel degelijk verwacht worden dat hij doorheen zijn CGVS-verhoor hiervan getuigt. Dit is allerminst het geval.

2.15. Verzoeker slaagt er evenmin in zijn verblijf in het vluchtelingenkamp Kakuma van april 2012 tot november 2014 aannemelijk te maken. Zo stelt verzoeker dat hij zich nooit heeft ingeschreven in het kamp (CGVS-verslag, p. 11), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat registratie noodzakelijk is voor het verkrijgen van voedselhulp. Ook kon verzoeker niet aangeven waar in het kamp hij precies verbleef, doch antwoordde slechts ontwijkend, *“ik ken het niet zo als mijn eigen wijk. ik weet dat het klein was. de mensen kregen er hulp en steun. ik was 2 jaar daar bij mijn moeder. ik kan het niet uit elkaar halen. wn hoeveel wijken er zijn.”* (CGVS-verslag, p. 7), wat er eveneens op wijst dat zijn verklaringen niet op waar gebeurde ervaringen berusten. Verzoeker die niet uit Somalië komt toont dan ook niet aan dat hij in de Somalische kampen in Kenia verbleven heeft.

2.16. Verzoekers verklaringen betreffende zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker gaat immers voorbij aan de strenge identiteitscontroles die op strikt individuele wijze plaatsvinden bij binnenkomst van Europa. Voor zover hij verklaart deze te hebben te kunnen omzeilen, kan verwacht worden dat hij dit nauwgezet en overtuigend kan toelichten. Verzoekers onwetendheden en vage verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van de voorgehouden reiswijze zodat hij niet aannemelijk maakt illegaal gereisd te hebben. Zo kent verzoeker de familienaam, nationaliteit, woon- en verblijfplaats, vermeld op het paspoort waarmee hij beweerdelijk naar Europa zou zijn gereisd, niet (CGVS-verslag, p. 13). Dat verzoeker evenmin op de hoogte was van de naam van de smokkelaar, noch van het feit dat hij naar België vloog, is niet aannemelijk nu van een mensensmokkelaar redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij zijn klant op de hoogte zou brengen van dergelijke informatie, gezien het risico op ernstige sancties bij het ontdekken hiervan ingeval van controle. Dat verzoeker verklaarde dat hij van de mensensmokkelaar niet in zijn paspoort mocht kijken, is dan ook niet geloofwaardig. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algemene geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg en de onmogelijkheid een paspoort voor te leggen.

2.17. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoeker niet bekend is met Merca, Somalië en er ook niet heeft gewoond. De door hem aangehaalde problemen met Al Shabaab, die zich zouden hebben afgespeeld in Merca, Somalië, hebben derhalve eveneens geen grond.

2.18. De door verzoeker neergelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet herstellen. Een document moet, om bewijswaarde te hebben, immers coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande.

2.19. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een nationaliteitsattest van de Somalische ambassade van 29 mei 2016. Uit de *“COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten”* van 9 september 2016, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat Cedoca in 2012 onderzoek deed naar de werkwijze van de Somalische ambassade in Brussel.

"In een gesprek op 6 maart 2012, met de toenmalige en huidige eerste consul van de Somalische ambassade, Ali Mohammed Abukar, vroeg een researcher van Cedoca aan de eerste consul op welke basis identiteitsdocumenten worden uitgereikt en wie ze wel en wie niet krijgt. De eerste consul antwoordde dat iedereen die een etnisch Somali is (ook al wonen zij in Djibouti, Ethiopië,...) worden beschouwd als Somaliërs. Somalilanders en Puntlanders krijgen in principe ook documenten uitgereikt, voor zover zij "roots" met Somalië hebben. Soms wordt ook een beroep gedaan op getuigen. Het enige probleem stelt zich volgens de eerste consul voor mensen die geen Somali spreken. Hij stelde voorts dat tijdens het gesprek aan de aanvragers van een identiteitsdocument enkele vragen worden gesteld maar dat die summier zijn. Het zijn vragen over de persoonlijke relaties van de persoon (clan), "living contacts", naar welke school ze zijn geweest. De vragen worden gesteld in het Somali maar de aanvrager mag antwoorden in een andere taal. (...) Gezien het gebrek aan archief en database dat Cedoca in hoofdstuk 1 beschrijft, kan de ambassade zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn.". Vooreerst kan in deze informatie gelezen worden dat de ambtenaar van de ambassade zelf toegeeft niet te beschikken over een bevolkingsregister, archieven of een database waaruit de nationaliteit van de verzoekende partij kan blijken. De uitreiking van identiteitsdocumenten gebeurt aldus niet op basis van dergelijke objectieve gegevens. Voorts kan uit voornoemde informatie blijken dat de Somalische ambassade Somalische identiteitsbewijzen uitreikt aan alle etnische Somali's, ongeacht of ze uit Somalië afkomstig zijn of een of meerdere andere nationaliteiten bezitten. De identiteitsdocumenten uitgereikt door de Somalische ambassade kunnen aldus hooguit aangeven dat de persoon aan wie het attest wordt afgegeven door de ambassade als etnisch Somaliër wordt aanzien en louter omwille van deze vaststelling en zonder aan andere voorwaarden te moeten voldoen of een geëigende naturalisatieprocedure te moeten doorlopen, automatisch de Somalische nationaliteit wordt toegekend. Het neergelegde stuk geeft immers niet aan op basis van welke regelgeving de toekenning van de Somalische nationaliteit gebeurt. Evenmin wordt aangetoond dat de Somalische ambassade als (buitenlands) uitvoerend orgaan hiertoe autonoom bevoegd is. Aan de toekenning van de Somalische nationaliteit door de Somalische ambassade in België kan in onderhavige procedure bezwaarlijk meer waarde worden gehecht dan de erkenning van een etnische origine.

2.20. De verklaring, die op vraag van verzoeker door M.S.M. werd opgesteld, is geen objectief, officieel document, werd opgemaakt nadat verzoeker zich reeds in België bevond en komt dan ook voor als opgemaakt voor onderhavige procedure, zodat de bewijswaarde slechts relatief is.

2.21. De overige door verzoeker neergelegde documenten kunnen evenmin bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht stellen.

2.22. Wat betreft de e-mail van verzoekers Belgische advocaat van 28 september 2016 moet worden vastgesteld dat deze verzoekers verklaringen herneemt en dezelfde argumentatie als in het verzoekschrift naar voren brengt, wat hierboven reeds werd behandeld. Volledigheidshalve benadrukt de Raad dat uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige, duidelijke vragen stelde die verzoeker kennelijk kon volgen en waarvan hij de logica en inhoud correct begreep. Verzoekers onwetendheid kan niet worden verweten aan het verhoor of de "protection officer", noch kan enigszins blijken dat verzoeker geen eerlijke kans zou hebben gehad. Integendeel, de vragen waren met zorg voor individualisering aangepast aan de leefwereld van het door verzoeker voorgehouden profiel en gevraagd met een zekere behulpzaamheid.

2.23. De e-mails van 4 oktober 2016, 5 oktober 2016 en 10 oktober 2016 - met de daarin vervatte antwoorden van verzoeker op de door zijn advocaat opgestelde bijkomende vragen - kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Hieruit kan immers geenszins worden opgemaakt in welke omstandigheden op deze vragen werd geantwoord en hoe dan ook heeft verzoeker intussen de kans gehad zijn onwetendheden op het CGVS-verhoor achteraf te verifiëren. Naast loutere kennisvragen zijn sommige vragen zijn dan weer algemeen en niet verbonden aan Somalië maar aan de Somalisch etnische gebruiken. De Raad benadrukt nog dat verzoeker ruim de kans kreeg zich te uiten op het CGVS. Bovendien is het de opdracht van de ambtenaar van het Commissariaat-generaal, om in alle onafhankelijkheid te oordelen en heeft de ambtenaar geen persoonlijk belang bij de vragen/antwoorden.

2.24. Het medisch attest van 21 september 2016 beschrijft de vorm, grootte en plaats van drie littekens op verzoekers benen en stelt dat deze compatibel zijn met littekens na een verbrandingsletsel. Echter, een medisch attest is geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin verzoeker zijn verwondingen opliep.

De arts doet vaststelling betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Deze letsels zijn bovendien niet uitzonderlijk noch specifiek.

2.25. Het psychologisch attest van 10 februari 2016 stelt dit dat er een blokkade is in verzoekers sociaal-emotionele beleving met verstoorde vastzittende denkpatronen en dat verzoeker PTSD heeft. Echter dergelijke conclusies zijn niet onderbouwd noch bevat het medisch attest geen enkele informatie over hoe tot deze diagnose is gekomen, noch over de aard van de psychische problemen. Het attest toont dan ook niet aan dat het cognitief geheugen van verzoeker dermate is aangetast dat hij niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen en is derhalve niet van aard om bovenstaande vaststellingen die de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas ondermijnen in een ander daglicht te stellen. Hoe dan ook zijn psychologische verslagen en attesten geen sluitend bewijs voor de oorzaak en omstandigheden van de vastgestelde psychologische problemen.

2.26. Het internetartikel van 4 oktober 2011 schrijft over de droogte van 2011, welke de ergste droogte in 60 jaar betreft. Het artikel van 30 augustus 2016 bespreekt een aanval door Al Shabaab op een hotel in Mogadishu en het internetartikel van 6 februari 2016 behandelt de bevrijding van Marka door het Somalisch leger, met steun van de Afrikaanse Unie, van Al Shabaab. Aangezien er geen geloof gehecht wordt aan verzoekers herkomst uit Somalië, ziet de Raad niet in – noch licht verzoeker toe – hoe deze algemene artikels die de toestand in Somalië bespreken, op verzoeker van toepassing zijn.

2.27. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 4 en 15 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011 (Kwalificatierichtlijn) dient te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming verstreekt blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013, datum waarop ook deze richtlijn effectief in Belgisch recht werd omgezet. De schending van de richtlijn kan derhalve niet rechtsgeldig worden ingeroepen.

Hoe dan ook uit het administratief dossier en uit het verzoekschrift kan blijken dat verzoekers aanvraag om internationale bescherming op individuele basis heeft plaatsgevonden. Daarbij werd rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden die verzoeker wenste mee te delen *"teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen"*.

Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn geen synoniem van *"gedeelde bewijslast"* is waarbij de commissaris-generaal zou moeten bewijzen dat de feiten onwaar zijn en zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling opvullen. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid Kwalificatierichtlijn volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de asielzoeker is gelegd. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn asielaanvraag aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten. De plicht tot samenwerken voor de commissaris-generaal, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de asielzoeker om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn asielaanvraag spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken.

2.28. Waar verzoeker rechtspraak van het Hof van Justitie aangaande de samenwerkingsplicht (HvJ 22 november 2012 MM v. Ireland, C-277/1) aanvoert, wordt opgemerkt dat verzoeker zich beperkt tot een onvolledige lezing van het arrest. In punt 62 wordt immers duidelijk aangegeven dat de samenwerkingsplicht een verplichting is *"die overeenkomstig artikel 11 van richtlijn 2005/85 op de asielzoeker rust."* (thans artikel 13 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de

internationale bescherming (herschikking)). En voorts “63. *Hij is immers degene die de procedure inleidt waarmee hij aanspraak maakt op een recht. Hij is eveneens de enige die zijn persoonlijke achtergrond alsmede de context ervan concreet kan uiteenzetten en de eerste nuttige inlichtingen kan verstrekken. Deze samenwerking brengt verschillende verplichtingen mee, zoals onder meer de verplichting voor de betrokkene om op een bepaalde datum persoonlijk te verschijnen, om de documenten en de voorwerpen die in zijn bezit zijn en die relevant zijn voor de behandeling van de aanvraag te overhandigen, en om te aanvaarden dat zijn verklaringen worden geregistreerd*”.

Daarbij wordt duidelijk gesteld dat de samenwerkingsplicht die rust op de lidstaat haar rechtvaardiging vindt in de moeilijkheden die de aanvrager van internationale bescherming kan ondervinden bij het vergaren van bewijsmateriaal. (punt 64.) en toegelicht “65. *Ten eerste is het weinig aannemelijk dat de aanvrager steeds in staat is om te beoordelen of zijn aanvraag aan de criteria van het Verdrag van Genève of richtlijn 2004/83 voldoet, dat hij kennis heeft van de andere mensenrechteninstrumenten waarop andere vormen van internationale bescherming zijn gebaseerd of dat hij meteen het voor de behandeling van het onderzoek meest geschikte bewijsmateriaal kan overleggen*”.

Het is duidelijk uit het administratief dossier dat dit terdege is gebeurd zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het CGVS en dat verzoeker tijdens het CGVS-verhoor duidelijk werd ondervraagd over de elementen die noodzakelijk waren voor de beoordeling van verzoekers aanvraag om internationale bescherming. Het CGVS heeft daarbij rekening gehouden met alle persoonlijke, materiële en psychologische elementen die werden aangebracht, zoals wordt gesteld in HvJ 22 november 2012, *MM v. Ierland*, C-277/1, punt 66 zoals aangehaald door verzoeker.

2.29. Verzoeker voert tevens een schending aan van artikel 10 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming, waarin wordt gesteld dat de lidstaten ervoor zorgen dat “*verzoeken om internationale bescherming niet worden afgewezen of van behandeling worden uitgesloten louter op grond van het feit dat zij niet zo snel mogelijk zijn gedaan*”. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekers asielaanvraag niet werd afgewezen omdat deze niet zo snel mogelijk werd gedaan, deze wel degelijk ten gronde werd behandeld en hij ook beschikte over een effectief beroep.

2.30. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504) noch van de beoordeling van de feiten die de commissaris-generaal heeft gemaakt op basis van artikel 27 van het K.B. van 11 juli 2003.

2.31. Wat betreft de aangehaalde alinea's uit de proceduregids van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat.

2.32. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.33. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.34. Waar verzoeker een schending van artikelen 3 en 13 van het EVRM aanvoert, wijst de Raad er vooreerst op dat artikel 13 van het EVRM voorziet dat eenieder wiens rechten en vrijheden in het EVRM vermeld geschonden zijn, recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van een ambtelijke functie. Los van de vraag of er enige inbreuk werd begaan ten aanzien van de rechten en vrijheden van verzoeker, dient te worden vastgesteld dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en hun middelen aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient te worden opgemerkt dat artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.35. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië en voor zijn huidig bezoek aan de Somalische ambassade in België de Somalische nationaliteit bezat. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.36. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.37. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.38. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.39. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.40. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK